

ҮЗЕҢ БУЛЫП КАЛ, ЯМЕ!

Түгәрәк

Язучылар берлеге рәисе Ркаил Зәйдулла беркөине: «Абзый, Чаллыга барып кайтмыйбызмы? Рафис Сәлимжанов житмешен тутыра. Сөз бер тирәдә укыдыгыз да буган», - диде. «Мин анын ижатын июньләп белмим дә бит, житмәсә, тешләрем дә юк, ничек кенә сөйләрмен соң?» - дигән булам. Ркаил, көтмәгәндә: «Тешң булмагач, ашамый утырырсың», - диде. Шаяртырга аңа куш инде, күнелләрендә юмор хисе булмаганнарны язучыга да санамый Ркаил.

Кыяфәте бер карашка шактый житди тоелган Рафисны да юморист, Рабит Батулла әйтмешли, «йомры телле» язучы дияргә була. Батулла «юмор» дигән сүзгә дә татарның «йомры» дигән сүзеннән алынган дип саный. Язганнарым, бәлки, шаярту кебек тә тоелыр, әмма һәр шаярту, йомры сүз астында тирән мәгънә ята бит.

Рафис Сәлимжановның «Великий язык тюрков» дигән саллы китабы - шуңа бер мисал, дәлил. Бу - әдипнең икенче генә китабы. Әмма, Рафис уены-чыны белән дигәндәй, бик эчкәре кереп киткән, төрки телләренң, шул исәптән татар теленң нинди бөек, бай тел булуын, башка телләргә баегута нинди йогынты ясауын мисаллар ки- терә-китерә раслый алган.

Чаллыда Муса Жәлил исемдәгә китапханәдә узган очрашуда Казан кунакларынан өч халык шагыйре: Ркаил Зәйдулла, Марсель Гали, Газинур Морат, Рафисның якташы Алмаз Хәмзин һәм «ашамый утыручы» абзагыз катнашты.

Бераз гына лирик чигенеш ясыяк эле. Университетта бер чордарак укысак та, Рафисны күргәнем булмады. Дорес, аны . матбугатта чыгып килгән хикәяләре аша белә идем. Хәтта шаян хикәяләре тулланган «Елан мөгезе» дигән китабындагы ике хикәясен концертларда сөйләп тә йөрдем. «Грипп» һәм «Дүртенче Әхмәт» дип атала иде алар. Ул заманда кеше көлдөрәм дип, репертуарга билдән түбән мезәкләр алу юк иде. Яраткан авторларым Гамил Авзал, Фәил Шәфигуллин һәм Рафис Сәлимжанов булды. Ә язмыш безне узган ел гына очраштырды. Яшел Үзәннәң «Волга» шифаханәсендә бергә ял итаргә насыяп булды. «Насыяп булды» дип махсус язам, чөнки моны очраклылык дип санамый. Рафис белән яшәшкә, жәмгыять тормышына, илдә-жирдә булган вакыйгаларга карата.

Инде ничә еллар Язучылар берлеге эгзасы булып та, нибары ике генә китабы дөнья күрү, бер уйлаганда, Рафисны бик үк бизәми кебек. Әмма, Ркаил Зәйдулла әйтмешли, күпме шигырьләр язган, күпме шагыйрьләребезгә китаплар чыгарырга ярдәм иткән Дәрдемәнднең нибары бер китабы чыккан. Хикмәт санда түгел. Кайбер язучылар, фәлән хәтле

китабым чыкты, дип горуруларыга ярата.

Искә килеп төште. Алмаз Хәмзин дә «Озак яшисең килсә» дигән китап чыгарган иде. Бик бәләкәй иде ул. Каләмдәшләре аңа: «Китабыңны нигә зуррак итеп чыгармадың?» - дип әйткәләгәннәр. Ә Алмаз: «Кибет киштәләрендә башкаларның китапларына урын күбрәк калсын өчен», - дип, тегеләренн авызларын яба торган.

Рафис та, китап язам, дип дөнья шулатып йөрмәде. Доресен әйткәндә, кайберәүләр татарда андый язучы барын да белеп бетермиләр, ишеткән бар бугай, дип сөйләнәләр. Инде менә белгез. Тыйнак кына Рафисыбыз, Марсель Гали әйтмешли: «Кеше күзәнә бик чалынмыйча, тыныч кына йөрөп, менә дигән китап язучу өчен түл жыеп яткан иткән бит!»

Марсельнең берәр кеше турында егылып китеп мактау сүзләре әйткәнән ишеткәнәм юк. Ә менә Рафис Сәлимжанов ижатына югары бәя бирүе «үз өендә хужаны яманларга ярамый», дию белән һич тә бәйлә түгел.

Рафисның «Великий язык тюрков» дигән китабы тарих төпкелләрендә казынып язылган. Газинур Морат Рафисны, тел гыйлеменә археология фәнен дә өстәүче, дип бәяләде. Әгәр «археолог» та булмаса, Рафис дөнья халыклары телләре турында бу хәтле мәгълүмат тулпый алмаган булыр иде. Аның китабы - гыйльми хезмәт. Рафис аны 2010 елда ук язган булган. Нигә кеше күзәннән яшереп яткандыр, шайтан белсен. Үзе әйтүенчә, баштарак күнелендә икеле-микеле уйлар туған булган. Чөнки язганнары көтелмәгән фикерләргә, татар теленн бөеклеге турында кеше ышанмаслык дәлилләргә бай. Бәлки, үзен милли шовинизмда гаепләүчеләр дә табылар юморга төреп язган. «Чынлап әйтмә бу Рафис, әллә шаяртам?» - дип баш катырсыннар эле дип - егылып дип шикләнгәндер. Шуңа күрә, китабын жиңелчә уйлагандыр. Марсельнең берәр кеше турында

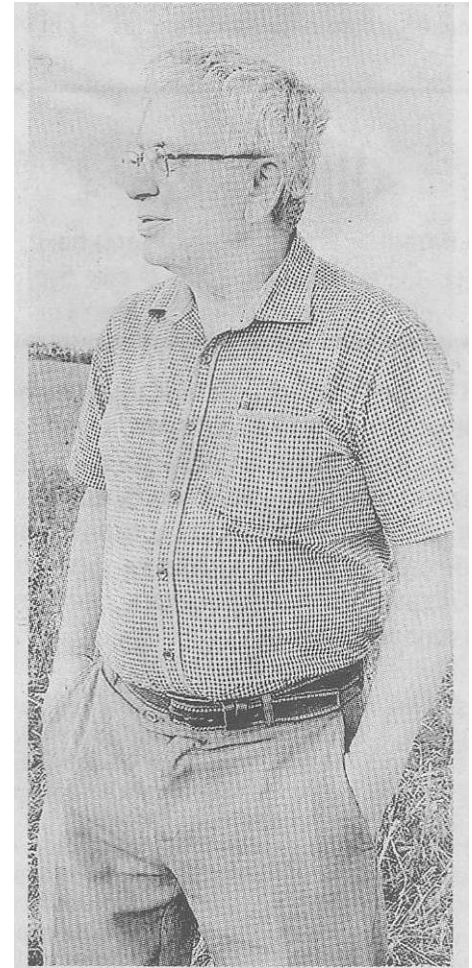
Миңа анын китапны рус телендә язучу да сәер тоелды. Югары белемле татар филологы нигә эле үз

теленнән ваз кичкән? Бу хакта үзеннән дә сорадым. «Русчаны күбрәк кеше укыр», - дип уйладым диде дә моңсуланьш китте әдипебез. Гомер буге милләт кайгысы белән яшәгән егетне аклап була иде.

Әле Татарстанга мөстәкыйльлек даулап йөргән елларда ук Чатлы тавышы көчләрәк ишетелә иде. Ул чакта төрле листовкалар, исли азатлык таләп итү белән бәйлә сагхә документларны бастырып чыгару бик четерекле эш иде. Милләтпәрвәрләребезгә аяк чалырга теләүчеләр әледән-әле табыла торды. Кискен хәрәкәтләр ясарга хакимият тә шикләнде. Һәм әлегә документлар Рафис Сашмжановның шәхси типографиясендә басылып, «КамАЗ» машиналарына төялеп, Казанга, милләттәшләребез яшәгән төрле төбәкләргә озатылды.

Рафис мәйданнарда чыгып күкрәк сукмады, ачык игълан итмәде, шул ук вакытта үз агымнары белән көрәшүдән дә туктамады. Ул - бүген дә көрәшчә. Үз-үзе, дуслары, хәтта гаиләсе белән көрәшә. Мин аның гаиләдә русча сүз кыстырып сөйләшкән кешегә штраф сатуына гажәпләндем. Бер сүз саен 10 тәңкә түләтә икән. «Ул хәтле үк ки-рәкмәс иде, чын диктатор икәнсен», - дип сөйләндем. Ә ул елмаеп кына куйды. Балаларда туған телгә мөхәббәтне әнә шулай уен белән дә тәрбияләп була. Гаиләдә моны жәза бирү деп түгел, ә закон бозган өчен жавап бирү дип кабул ителәр», - диде.

Шунысы кызык: Ркаил Зәйдулла гаиләсендә дә шундый ук «язылмаган закон яши икән. Тик штраф 10 түгел, ә 1 тәңкә генә, ди. Ркаил шуларны әйтте дә, бер кызык сөйләп куйды. Бер көнне Ркаилнең кечкенә кызы әтисе каршына килеп баскан да: «Менә син штраф түләтәсең, ә «штраф» дигән сүз татарча ничек була соң?» - дип сораган. Ни дип жавап бирергә дә аңгыраган Ркаил. Без дә аңгырашта калдык. Тиз генә Интернетка кереп караган идем, «штраф» немец сүзгә икән, хокук бозган өчен законлаштырылган жәза бирү дигәнне аңлата. «Значит, - мөйтәм, - «штраф» рус сүзгә булмагач, аның өчен штраф сала алмыйсың». Кайсыбыздыр: «Ә синен «значит»ын өчен салырга була», - дип көлеп куйды. Күнелдә исә телебезнең киләчәге турында борчулы уйлар иде. Рафис, бәлки, «штраф» дигән сүзгә татардан килеп чыккан икәнән дә дәлиллар эле. Бәлки, телебезне саклау һәм үстерүгә кагылышлы яңа законнар, карарлар да кабул ителер. Инде дустыбызның язучылык һөнәренә, китаплар чыгаруга килгәндә, әдипнең тагын әллә ничә китап

нәшер итәрлек кулъязмалары жыелган икән. Ә «Великий язык тюрков» китабын Кавказ республикаларының кайберләрендә кулдан-кулга йөртеп укыйлар дип ишеттем. Ркаил Зәйдулла аны төрөк һәм тагын берничә телгә тәржемә итәр-тә кирәк дип саный.

Гонаһына керәсем килми, бу китапны үзем тулысыңча укып чыкмадым эле. Беренчедән, ул са-туда юк икән инде, әмма электрон версиясен укырга була.

Саубуллашыр алдынан Рафиска: «Бер-ике китап белән генә калма, барыбер Дәрдемәнд була алмас-сың, безгә Рафислар да кирәк, үзең булып кал, яме», - дидем.